R5818

The Labour of Love to be Rewarded

அன்புள்ள பிரயாசத்துக்கு வெகுமதி அளிக்கப்பட வேண்டும்

"உங்கள் கிரியையையும், நீங்கள் பரிசுத்தவான்களுக்கு ஊழியம் செய்ததினாலும் செய்து வருகிறதினாலும் தமது நாமத்திற்காகக் காண்பித்த அன்புள்ள பிரயாசத்தையும் மறந்து விடுகிறதற்குத் தேவன் அநீதியுள்ளவரல்லவே." (எபிரேயர் 6:10)

அதைரியப்படுத்துவது கிருபையில் வளருவதற்கு ஒரு தடையாக இருக்கிறது. பரிசுத்த பவுல் தனது வாசகர்களை ஊக்கப்படுத்தும்படி நாடுகிறார். இந்த வசனம் அவர்கள் தடைகளையும் அதைரியப்படுத்துதலையும் அனுபவித்ததை குறிப்பாக உணர்த்துகிறது. அவர்கள் நன்றாக ஆரம்பித்தார்கள், ஆனால் பிறகு அவர்களது வைராக்கியம் தளர்வடைந்து விட்டது என்று கூறுகிறார். இந்த அதிகாரத்திலிருந்து பத்தாவது அதிகாரம் வரை, நாம் கிறிஸ்தவர்களான பிறகும் பின்வாங்கி விழுந்து போகக் கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். அதைரியப்பட்டுபோகிற நிலைமையிலிருக்கிறவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கிற வகையில் நமது வசனத்தில் அவர் கூறுகிறதாவது: "தமது நாமத்திற்காக நீங்கள் காண்பித்த அன்புள்ள பிரயாசத்தை மறந்து விடுகிறதற்கு தேவன் அநீதியுள்ளவர் அல்லவே." மறந்து விடுகிறதற்கு தேவன் அநீதியுள்ளவர் அல்லவே என்று கூறுகிற அளவுக்கு என்ன பெரிய வேலை அல்லது எப்படிப்பட்ட அன்பின் பிரயாசம் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். அனைத்து மனுக்குலத்திற்குமான சரியான நல்ல வேலைகள் இல்லையா? இந்த நல்ல வேலைகளை மறப்பது எப்படி தேவனுக்கு அநீதியானதாக இருக்கும்?

தேவன் அங்கீகரிக்கிற அளவுக்கு எந்த நல்ல வேலைகளையும் உலகத்தினால் செய்ய முடியாது என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. "நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை." ஆனால் "உங்கள் கிரியையையும் உங்கள் அன்புள்ள பிரயாசத்தையும் மறந்துவிடுகிறதற்கு தேவன் அநீதியுள்ளவர் அல்லவே" என்று அப்போஸ்தலர் எழுதுகிறார். அவர் எதை அர்த்தப்படுத்துகிறார்? தேவனுடன் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்து தேவனுடைய பிள்ளைகளாகியிருக்கிற கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் இதை கூறுகிறார். மற்றவர்களைப் போல அவர்களும் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக இருந்தார்கள். அவர்கள் அபூர்ணராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் தேவன் இவர்களிடம் மாம்சத்தின்படி தொடர்பு கொள்வதில்லை. பலியின் உடன்படிக்கை என்ற ஒரு விசேஷித்த ஏற்பாட்டின் கீழ் அவர்களை தம்முடைய குடும்பத்திற்கு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். கிறிஸ்து மூலமாக அவர்களது பலவீனத்திற்கு சலுகைகளை தருவார் என்றும், அவர்களது இருதயம் மனிதன் நோக்கத்தின்படி அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வார் என்றும் அந்த உடன்படிக்கையின்படி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய பிள்ளைகளாக அவர்களும் அவரை சந்தோஷப்படுத்த நாடுவார்கள். இப்படியாக தேவன் தமது ஜனங்களுடன் ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்து தமது சுய சித்தத்தை கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். ஒரு பக்கம் தேவனும், இன்னொரு பக்கம் அவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் கட்டுண்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அந்த உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது.

வெகுமதியை இழக்கும் அபாயம்

இந்த உடன்படிக்கைகுரியவர்கள் ஆதாமின் விழுந்து போன இனமாகவும் மரணதண்டனை கொடுக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தனர். ஆம்! ஆனால் இந்த இனத்திற்காகத் தான் கிறிஸ்து மரித்தார். ஆனால் இவர்கள் ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் வந்த பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார்கள். கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் இந்த புண்ணியம் முதன் முதலில் சுவிசேஷ யுகத்தில் தேவனையும் அவரது ஏற்பாடுகளையும் கிறிஸ்துவின் மூலம் சந்தோஷத்துடன் விரும்புகிற தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு வகுப்பாருக்கே உபயோகிக்கப்பட்டது. இவர்கள் கிறிஸ்துவை மீட்பராக கேள்விபட்டபோது, அவர்கள் அவரை விசுவாசித்து, கர்த்தருடன் ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழையும்படியாக தங்களது பூமிக்குரிய நம்பிக்கைகள், ஆசைகள், அபிலாஷைகள் அனைத்தையும் பலியிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை எடுக்க தூண்டியது, பூமியில் ஸ்தாபிக்கப்படவிருக்கிற ராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவுடன் உடன் சுதந்தரராயிருக்கும்படி ஆவிக்குரிய சுதந்தரத்தை அடைவோம் என்கிற நம்பிக்கையினால் தான். தேவன் தமது கிருபை மூலமாக கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரு வழியை ஆரம்பித்திருந்தார். அவர்கள் பூமிக்குரியவைகளை உயர்ந்த பரத்துக்குரியவைகளுக்காக விட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் தானே முன்வந்து பூமிக்குரிய உரிமைகளையும், ஆசைகளையும் பலியிட்டார்கள். அவர்கள் மாற்ற இயலாதபடி கர்த்தருடன் தாங்களே கட்டிக் கொண்டார்கள்.

இந்த காரியத்தில் இப்பொழுது ஒரு தோல்வியை ஏற்படுத்தினால் எல்லாவற்றையும் முழுமையாக இழந்துவிடுவார்கள். இந்த உண்மையை அப்போஸ்தலர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். தேவனுடைய ஏற்பாடுகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடனான இந்த உடன்படிக்கையின் கீழ் அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய வெகுமதி காத்திருக்கிறது. தேவனிடமிருந்து திரும்பி, தேவனால் முழுவதுமாக தள்ளப்படுகிற நிலைமையாகிய அனலும் அல்லாத குளிரும் அல்லாத நிலைக்குச் சென்று இந்த வெகுமதியை இழந்து விடாதபடி அப்போஸ்தலர் அறிவுறுத்துகிறார். அதை விட நல்ல தைரியத்துடன் இருந்து முன்னேற வேண்டும். கர்த்தராகிய யேகோவாவே உங்கள் இருதயங்களை பலப்படுத்துவாராக; அவருக்காக எதிர்பார்த்து காத்திருங்கள்.

10வது அதிகாரத்தில் அப்போஸ்தலர், அவர்களில் சிலர் கடந்த காலத்தில் துன்பத்தின் பெரிய போராட்டத்தில் எப்படி பொறுமையுடன் சகித்தார்கள் என்பதையும், தண்டிக்கப்பட்டவர்களிடத்தில் தயவுள்ளவர்களாகவும் தோழமையுடனும் இருந்ததற்காக அடைந்த துன்பங்களையும் பற்றி அவர்களுக்கு கூறுகிறார். இவை அனைத்தும் கர்த்தரினிமித்தமும் சகோதரர்களிடத்தில் உள்ள அன்பினிமித்தமும் தேவனுடைய திட்டங்களுக்கு இசைவாகவும் பொறுமையுடன் சகிக்கப்பட்டன. ஆகையால் தேவன் அவர்களிடம் அன்பு செலுத்தினார் என்பதையும் அவருக்காக அவர்கள் சகித்ததை அவர் பாராட்டினதையும் உணர்ந்து அவர்கள் தேவனிடம் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். அப்போஸ்தலர் அவர்களை பின்வாங்கிப் போகாமலும் அவநம்பிக்கை அடையாமலும் இருக்க வேண்டும் என்றும், உற்சாகத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்றும் புத்திமதி கூறுகிறார். அவர்கள் கடைசி வரை விடாமுயற்சியுடன் இருப்பார்கள் என்ற அவரது நம்பிக்கையை மறுபடியும் அவர் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

பரிசுத்தவான்களுக்கு ஊழியம் செய்வதின் மகிழ்ச்சி

பரிசுத்த பவுல், அவர்களது அன்பின் பிரயாசம் தேவனுடைய நாமத்தினிமித்தம் செய்யப்பட்டதை அறிவிக்கிறார். தேவனுடைய நாமத்தினிமித்தமான இந்த கனம் பரிசுத்தவான்களுக்கு செய்யும் ஊழியத்தில் அடங்கியிருக்கிறது. இது கர்த்தரிடத்தில் அவர்களது அன்பிற்கான ஒரு நிரூபணமாக இருக்கிறது. இந்த ஊழியமும் கூட நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது. பரிசுத்தவான்கள் உலகில் தேவனை

பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள். ஆகையால் பரிசுத்தவான்களுக்கு எது செய்யப்பட்டாலும் அது தேவனுக்கு செய்யப்படுவதாகும். தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இருக்கிறவர்களுக்கும் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இல்லாதவர்களுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகள் வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உலகத்தைப் பொறுத்து நமக்கும் குறிப்பிட்ட கடமைகள் உண்டு. பொன்னான கட்டளை எப்பொழுதும் எல்லாரிடமும் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் பரிசுத்தவான்களிடம் நமக்கு உள்ள அதே கடமை உலகத்தாரிடம் கிடையாது. பரிசுத்தவான்களை கனப்படுத்தி ஊழியம் செய்கிறவர்கள் தேவனை கனப்படுத்தி ஊழியம் செய்பவர்களாவார்கள். இதுவே இந்த விஷயத்தில் அப்போஸ்தலரின் எண்ணமாக காணப்படுகிறது.

நாம் எல்லாருக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும், இல்லையென்றால் கர்த்தர் நம்மேல் கோபப்படுவார் என்று புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. அப்போஸ்தலர், ‘‘நமக்கு கிடைக்கும் சமயத்திற்குதக்கதாக யாவருக்கும் நன்மை செய்யக்கடவோம்’’ என்று தூண்டுகிறார். எல்லாரிடமும் பெருந்தன்மையாக, அன்பாக இருங்கள், விசேஷமாக பரிசுத்தவான்களிடம் இருக்க வேண்டும். (கலாத்தியர் 6:10) இது தான் தேவனை குறிப்பாக சந்தோஷப்படுத்துகிற காரியம். அன்புடனும் சந்தோஷத்துடனும் பரிசுத்தவான்களுக்கு செய்கிற ஊழியம் தேவனுடைய மகிமைக்கு செய்கிற ஊழியமாகும். இது ஒரு விசேஷித்த விதத்தில் உண்மையானது. ஏனெனில் உலகில் சிறந்த குணமுடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். சில விஷயங்களில் மூர்க்கமாகவும் பண்படாதிருக்கிற பரிசுத்தவான்களுக்கு ஊழியம் செய்வதைக் காட்டிலும் இவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வது சந்தோஷமானதாக இருக்கும். ஆனால் பரிசுத்தவான்களுக்கு செய்யக்கூடிய ஊழியத்திற்கு தேவனிடமிருந்து விசேஷித்த ஆசீர்வாதம் உண்டு. தேவனுடைய பிள்ளைகளானவர்களை சந்திக்கும்போதும் அவர்களுடன் ஐக்கியம் கொள்ளும் போதும், அவர்களுக்கு உதவி செய்யவும் ஆறுதல் தரவும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதும் நாம் இதை ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். அவர்கள் நமது அன்பையும், நமது ஒத்துழைப்பையும் நமது தயவையும் நமது உதவியையும் பெற வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு சந்தர்ப்பத்தை பொருத்து உதவி பண்ண வேண்டும். ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான நமது சகோதரருக்கு அப்படியல்ல.

இதே கொள்கை உலக ஜனங்களுக்கிடையே ஓரளவுக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு விநோதமான மனிதர் விநோதமான மனிதருக்கு, பணக்காரனாக இருந்தாலும் ஏழையாக இருந்தாலும், படித்தவராக இருந்தாலும், படிக்காதவராக இருந்தாலும் சலுகை காண்பிப்பார்கள். ஆனால் மற்றவர்களிடம் காண்பிக்க மாட்டார்கள். இதே போல கொத்தனர்களும் ஒரு கொத்தனார் உலகெங்கிலும் உள்ள கொத்தனருக்கு அவர் ஏழையாக இருந்தாலும் பணக்காரனாக இருந்தாலும், வெள்ளையராக இருந்தாலும் கருப்பராக இருந்தாலும் சலுகை காண்பிப்பார். இவை மனித நிலை என்றால், கர்த்தருடைய பிள்ளைகளானவர்களிடையேயும் இது இருக்கும். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் என்கிற உண்மை, அதே ஆண்டவரை பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு ஒரு சகோதரனுடைய அல்லது ஒரு சகோதரியினுடைய பங்கை செய்வதற்கு கடமையாக்குகிறது. இவர்களில் சிறியவர்களுக்கு நீங்கள் எதைச் செய்தீர்களே அதை எனக்கே செய்தீர்கள். இது உலகிற்கு தற்போது பொருந்தாது. ஆனால் இது கர்த்தரின் உண்மையான சீஷர்களாகிய சபைக்கு தற்போது பொருந்தும்.

இந்த ஊழியத்தில் விடா முயற்சி

அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: ‘‘நீங்கள் பரிசுத்தவான்களுக்கு ஊழியம் செய்ததினாலும் செய்து வருகிறதினாலும்’’ அவர்கள் அதே மனோபாவத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை இது குறிக்கிறது. இந்த நல்ல வழியில் கொஞ்சம் உற்சாகம் குறைந்தாலும் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவிகரமாக இருந்தார்கள். இது தேவனுடைய ஊழியம் என்பதினால் மட்டும் இது கணக்கிடப்படவில்லை. ஆனால் அநேக நல்ல காரியங்கள் அநேகரால் நடத்தப்படினும் அவைகள் தேவனால் நல்ல காரியங்களாக கணக்கிடப்படவோ அல்லது வெகுமானத்திற்குரியதாக அங்கீகரிக்கப்படவோயில்லை. உலகில் வேலைகள் எல்லாம் பாவிகளின் வேலைகள். உலகமானது தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இல்லை. யாராவது ஒருவர் நல்ல வேலை செய்தால், அவர் எழுதப்படாத சட்டத்தின்படி அதற்குரிய ஆசீர்வாதத்தை பெறுவார். நல்ல எண்ணத்துடன் ஒருவர் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்தால் அவர் சில வெகுமதியை, ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவார். இது அவரது குணத்தை மேன்மைபடுத்தி அடுத்த யுகத்தின் ஆசீர்வாதத்திற்கு தகுதிபடுத்தும். அடுத்த யுகத்தில் உலகத்திலுள்ள அனைவரும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக ஜீவனுக்கான சோதனையில் இருப்பார்கள். அந்த நாளில் மேன்மையான குணமுடையவர்கள் சரிபண்ணப்பட சில அடிகளே தேவைப்படும். ஆனால் கர்த்தரின் தற்கால ஆசீர்வாதத்தைப் பெற, அவரது விசேஷித்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெற ஒருவர் கர்த்தருடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இருக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட உறவை தற்போது வைத்திருப்பவர்கள் செய்யும் வேலை தேவனால் கவனிக்கப்பட தகுதியுள்ளதாகவும் வெகுமதிக்கு ஏற்றதாகவும் இருக்கிறது. I கொரிந்தியர் 13ம் அதிகாரத்தில் கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்கள் தேவனுடைய கிருபையை பெற அவர்கள் செய்யும் நல்ல வேலைகள் மட்டும் போதாது என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். தனக்கு உண்டான யாவற்றையும் அவர் அன்னதானம் பண்ணினாலும், அவர் சரீரத்தை சுட்டெரிப்பதற்குக் கொடுத்தாலும், அது அன்பினிமித்தம் செய்யப்படாவிட்டால் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். மேலும் அவர் கூறுகிறதாவது: ‘‘நான் மனுஷர் பாஷைகளையும் தூதர் பாஷைகளையும் பேசினாலும் அன்பு எனக்கிராவிட்டால், சத்தமிடுகிற வெண்கலம் போலவும் ஓசையிடுகிற கைத்தாளம் போலவும் இருப்பேன்.’’ மனிதனுடைய கனத்தைப் பெறுவதற்கு இந்த வேலைகளையெல்லாம் ஒருவர் செய்ய வேண்டும். இதை அவர்கள் வேறு எந்த காரணத்திற்காகவாவது செய்தால், தேவன் இதை வெகுமதிக்குரிய வேலையாகக் கருதமாட்டார். தேவன் பேரிலும் அவரது ஜனங்களின் பேரிலும் உள்ள அன்பினிமித்தமும், அவரிமித்தமும் நீதிமானாக்கப்பட்டு, பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட அவரது விசுவாசமுள்ள ஜனங்களினால் செய்யப்படுகிற வேலைகளே நல்ல வேலைகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு அவரது அங்கீகாரத்திற்கும் வெகுமதிக்கும் பாத்திரமானதாகக் கருதப்படும்.

மேலும் பரிசுத்த பவுல் இங்கே இவர்களிடம் கூறுவதாவது: ‘‘உங்கள் கிரியைகளையும் அன்புள்ள பிரயாசத்தையும் மறந்துவிடுகிறதற்கு தேவன் அநீதியுள்ளவரல்லவே.’’ இதை மனதில் வைத்துக் கொள்வது மிக முக்கியம். நமது நோக்கம் கர்த்தரின் மேல் உள்ள அன்பினிமித்தமும் அவருக்காகவும் அவரது சகோதரர்களுக்காகவும் இருக்கும்படி நாம் பார்த்துக் கொள்வது மிகவும் முக்கியம். நமது தகுதிக்கும் சந்தர்ப்பத்திற்கும் தக்கவாறு நமது விடா முயற்சி இருந்தால் ஒரு ஆசீர்வாதமான வெகுமதியை இழக்கமாட்டோம்.